

ZPRAVODAJ MĚSTYSE STÁDLEČ

PRO OBCE HÁJKY, KŘÍDA, SLAVŇOVICE, STÁDLEČ A STARÉ SEDLO

3/2024

BŘEZEN 2024

15. ROČNÍK

Periodikum vydáváno a šířeno prostřednictvím internetu!

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, sousedé,

ve Vašich poštovních či emailových schránkách po měsíci opět přistává další vydání Stádleckého zpravodaje, ve kterém si každý jistě najde to své oblíbené.

Stránky našeho zpravodaje Vás kromě jiného seznamují také s důležitým děním ve Stádlci a osadách. Ještě v zimních měsících proběhla výměna oken a dveří u smuteční síně na hřbitově, vstupní dveře byly vyměněny i u obecních objektů ve Slavňovicích a v Křídě. V Křídě se též nyní v předjaří povedlo realizovat prodloužení střechy nad venkovním posezením. Proběhl zdravotní a bezpečnostní řez dřevin, nejen na zeleni v majetku městyse, ale i pracovníky SÚS v bezprostředním okolí komunikací. V posledních dnech měsíce března proběhlo odstranění dřevin v blízkosti silničního mostu u fotbalového hřiště. Toto souvisí s generální rekonstrukcí této stavby, která započne v květnu tohoto roku. Dále mnozí z Vás jistě zaznamenali postupující práce na rekonstrukci bytů v objektu nad moštárnou. Zde prosíme o trpělivost, pokud dochází k omezení dopravy a nadměrnému ruchu v této lokalitě.

Vážení, jaro klepe na dveře, den se prodlužuje, teplota stoupá, a to nenechá nikoho otálet. Jelikož jsme národem zahrádkářů a zde na venkově samozřejmě i zemědělců, všichni začínáme sít, sázet a vůbec dělat všechny ty jarní práce, kde odměnou jsou potom nejen dokonalá pole a záhonky, zdravé domácí výpěstky, ale i třeba jen pohled na pěkně upravenou zahradu, krajinu a dobrý pocit jak se to všechno na jaře zelená a roste před očima. Vyražte ven a nechte se osahat laskavými paprsky jarního slunce.

S kým jsem neměl v poslední době příležitost se potkat osobně, přijměte prosím můj jarní pozdrav alespoň touto formou. Přeji Vám pohodové jarní měsíce plné slunce, radosti a příjemných chvil s Vašimi nejbližšími!

Ing. Pavel Doubek
starosta městyse

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V březnu oslavili svá životní jubilea tito spoluobčané:

❖ Josef Hořejší - Stádlec	72 let
❖ Marie Boušková - Slavňovice	81 let
❖ Marie Bečkovská - Stádlec	78 let
❖ Hana Kohoutová – Staré Sedlo	77 let
❖ Marie Trojáková – Staré Sedlo	75 let

Zdroj: Matriční úřad městyse Stádlec

Všem oslavencům srdečně blahopřejeme!

STALO SE

PLES MĚSTYSE STÁDLEC

V sobotu 23. března se uskutečnil již 12. ročník plesu městyse Stádlec. Plesu se zúčastnilo přes 130 lidí, nálada byla velice příjemná a ti, kdo přišli, si ples opravdu užili.

Jako na každém z předchozích plesů byl i letos poutavý program. Na úvod nás přivítalo Plánské houslové kvarteto, které vystřídala kapela Klasik Kvartet, jež nás provázela po zbytek večera. O sportovní předtančení se postaral klub gymnastek Bernartice, dále skupina akrobatických roztleskávaček Cheer Extreme Warriors a půlnoc zakončilo seskupení Lužničan z Plané nad Lužnicí.

Nechybělo samozřejmě ani bohaté a chutné občerstvení. Letos se o to postarala firma „Catering na klíč“ Michala Kodada, za což jemu i jeho skvělému týmu patří veliké díky. Byl to opravdu skvělý servis.

Na závěr je třeba také poděkovat sponzorům, a hlavně členkám kulturního výboru, které se přípravě této akce věnovaly několik měsíců a tento úžasný večer pro všechny připravily. Děkujeme a těšíme se již na další ročník.

Text: Dita Jírovcová, foto.: Gabriela Švadlenová

Poděkování starosty:

Pro hosty tohoto ročníku se asi opakuji, ale pokládám za nutné zde poděkovat organizátorkám z našeho kulturního výboru v čele s kolegyní zastupitelkou paní Majerovou, za dokonalou přípravu a vedení celého plesu. Jménem městyse Stádlec dále děkuji všem sponzorům a partnerům za podporu a příspěví k vysoké úrovni kulturního zážitku, díky jejich ochotě bylo možné opět uskutečnit tento náš tradiční ples. Děkuji a těším se na další ročník.

Ing. Pavel Doubek

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

- ❖ **13.4.2024 od 19:00 hod. – Divadlo Borotín – Stádlecká restaurace**

- ❖ **28.4.2024 od 14:00 hod. – Dětské zábavné odpoledne v maskách**

Zveme všechny děti, rodiče, prarodiče a další příznivce masek na „Dětské zábavné odpoledne v maskách“ plné soutěží, tance, hudby a hlavně legrace, které se bude konat 28.4.2024 ve Stádlecké restauraci od 14.00 hod. Moc se na Vás těšíme.

Kateřina Papoušková

- ❖ **30.4.2024** proběhne tradiční „Stavění máje a pálení čarodějnic“

ve Stádlci, Křídě, Starém Sedle, Slavňovicích

- ❖ **2.6.2024 od 7:00** poznávací cesta do přírodní rezervace **Blata – Táborsko**, doprava zajištěna, objednávky na úřadě městyse, cena a přesný čas bude ještě upřesněn

INFORMACE Z ÚŘADU

Přerušení dodávky elektrické energie

16.4.2024 od 8–14:30 bude přerušena dodávka el. energie Stádlec č.p. 26, 39, 1, 100, 1-12, 113, 56, 58, 82, 83.

Prohlídka Temelín - ZRUŠENO

Z technických důvodů je **zrušena prohlídka** elektrárny Temelín v termínu 20.4.2024. Nový termín bude po schválení elektrárnou upřesněn – předpoklad nového termínu září 2024.

MŠ A ZŠ STÁDLEC SLOVEM I OBRAZEM

Mateřinka

Poslední únorový den se vypravili předškoláci do školy, aby si vyzkoušeli, jaké je to být školákem.

Spolu s mladšími školáky se zapojili do výuky a plnili různé úkoly, pracovali s dotykovou obrazovkou ...V měsíci březnu se konal 13.3. Barevný den zelený, 19.3. si děti vzaly svou oblíbenou knihu do školky. 19. a 21.3. využilo několik rodičů k návštěvě MŠ v rámci Dne otevřených dveří. V pátek 22.3. pokračoval projekt Babička čte / tentokrát babičky zastoupily dvě školáčky Anička a Ema Ptasznikovi a dětem přečetly Šípkovou Růženku a Princeznu na hrášku. Pokračoval také celoroční projekt Cvičení se Sokolem a znovu jsme se podívali do místní knihovny.

Na měsíc duben je naplánováno oční vyšetření Prima Vizus. Předškoláci se mohou těšit na zápis do ZŠ. A opět tu bude barevný den, tentokrát Jaké barvy má Země. A ještě nás čekají tradiční Čarodějnice, opékání špekáčků a návštěva u zvířátek pana Bárty.

Škola

28. února se konal den otevřených dveří v ZŠ a MŠ spolu se setkáním bývalých žáků a veřejností ve škole. Žáci školy spolu s pedagogy připravili bohaté občerstvení. Možnost potkat se, popovídat a prohlédnout si prostory školky i školy využilo 35 zájemců. Setkání zahájil ředitel školy a starosta obce, po prohlídce MŠ a ZŠ se hosté seznámili s historií MŠ a ZŠ ve Stádlci i tím, kdo školu vedl od roku 1931. Následovala prezentace dobových fotografií / 200/, které hosté

doplňovali svými postřehy a vzpomínkami. K nahlédnutí byly i kroniky z mateřské školy včetně fotografií. Setkání bylo doplněno skvělým hudebním vystoupením D. Kopáčka ze S. Ústí, který zahrál na heligonku, chromatiku i pianovku. A tak se posezení protáhlo a končilo se až po půl osmé večer. Děkujeme všem hostům za návštěvu a všem kteří poskytli k prezentaci své fotografie. Poděkování patří také žákům školy a pedagogům za přípravu setkání.

A co se událo v březnu?

Školní kolo v poezii se konalo 12.3.2024 a do okresního kola, které se koná 27.3. v DDM Tábor, byli vybráni Josef Janoušek, Sára Neufusová a Tereza Hánová. 19. a 21. března mezi 8. a 10. hodinou využili někteří rodiče Den otevřených dveří ve výuce a zašli do mateřinky či školy, aby si prohlédli zázemí a poptali se na organizaci výuky, rozvrhy atp. V rámci odpolední družiny došlo na přesazování venkovních rostlin do nových keramických květníků, vysazení do záhonů a výsev okrasných letniček na loučku před školou.

A co nás čeká?

V sobotu 13. dubna by se vybraní žáci měli účastnit vítání nových občánků. Na 30. dubna je naplánován První projektový den. Odehrávat se bude v okolí lomu Jezovít a tématem je Akce Uklidíme svět, pozorování a poznávání rostlin a živočichů, zakládání herbáře, práce s atlasy, mikroskopování ...

Druhý projektový den se uskuteční 29.5. v Malšicích a bude zaměřen na včelaření a vše kolem něj.

Třetí projektový den je naplánován na 12. června do Stádce. Divadelní představení Nádherné úterý bude doplněno výtvarnou a divadelní dílnou, a to v režii herečky Divadla Drak Ivany Bílkové. Všechny projektové dny jsou hrazeny z Operačního programu JAK /Jan Amos Komenský/.

Na závěr informace o zápisích: Zápis do 1. ročníku ZŠ Stádlec 4.4. 2024 od 15.-17. hodin.

Pro školní rok 2024/25 se týká zápis dětí narozených 31. 8. 2018 a starších. Přijato může být i dítě narozené: a) od 1. 9. 2018 do 31. 12. 2018 - s doporučujícím vyjádřením ŠPZ /Školské poradenské zařízení/ b) od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2019 - s doporučujícím vyjádřením ŠPZ a odborného lékaře. S sebou k zápisu přineste:

1) Rodný list dítěte 2) OP zákonných zástupců - přihlášku podepisují oba! zákonní zástupci 3) V případě žádosti o odklad také „Doporučující posouzení ŠPZ a odborného lékaře nebo klinického psychologa. Přihláška je k dispozici v MŠ od 11.3. a ke stažení na webu školy, včetně bližších informací. Pro zápis není účast dítěte povinná.

Zápis do MŠ Stádlec se koná dne 9. května od 8.00 do 11.00 hodin v mateřské škole. Pro školní rok 2024-2025 jsme schopni přijmout více dětí než v letech minulých. Pokud jste nestihli den otevřených dveří, domluvte si návštěvu u nás osobně, telefonicky či e-mailem. Více informací najdete na webu ZŠ a MŠ Stádlec - <https://zsmstadlec.webnode.cz/>

Text: V. Doležal, Foto : V. Doležal, P.Véle, Z. Kovářová

POJĎME SI PŘIPOMENOUT TROCHU HISTORIE

Zámek Jindřichův Hradec patří k největším památkovým areálům svého druhu u nás. Komplex hradních a zámeckých budov zabírá plochu 3,5 hektaru a plynule navazuje na historické centrum města. Vznik tohoto obdivuhodného sídla se váže už k dávné minulosti. Jako první na tomto místě stálo dřevěné slovanské hradiště už někdy v 10. století našeho letopočtu. Patřilo k tzv. hradské soustavě, pomezním hradům, pomocí kterých bylo spravováno České knížectví. Postupně bylo hradiště přestavěno na kamenný hrad, který chránil důležitou obchodní cestu z jihu Evropy. Tady, u brodu nad soutokem řeky Nežárky a Hamerského potoka, se dostalo obchodníkům a řemeslníkům

ochrany a zázemí. Za stavbou středověkého hradu na počátku 13. století stojí Jindřich Vítkovec, zakladatel rodové linie pánů z Hradce. Podle něj také vznikl název města. Nejdříve se užíval jen název Hradec, později i s přízviskem Jindřichův Hradec. Tehdy vznikla Černá věž, Starý palác a byly posíleny hradby. Od počátku působení pánů z Hradce měl hrad nejen obranou, ale také reprezentativní funkci. Tomu podléhaly i všechny další přestavby, které pokračovaly až do přelomu 15. a 16. století. V té době už ale přestal hrad vyhovovat požadavkům doby a přistoupilo se k jeho přebudování na moderní, pohodlné zámecké sídlo. Na třetím nádvoří se budovy rozrostly o Adamovo křídlo na straně jedné a Španělské křídlo na straně druhé, obojí pak bylo propojeno pomocí velkých arkád. A jako třešnička na dortu vznikl v malé zahradě za budovami krásný hudební pavilon Rondel. Středověký hrad se tak během 16. století proměnil v obdivuhodné renesanční sídlo, a prakticky v této podobě jej můžeme vidět i dnes. Všechno ale neprozradím, je to další z pozvánek k návštěvě romantického zámku u nás, na jihu.....

bílé paní Hradecké,

kterak dala lidem sladkou kaši vařit, jak po své smrti dobrou památí rodu svému se stala a o něj věrně pečovala.

Na Jindřichově Hradci seděli kdysi páni z Hradce. Jejich hrad a zámek se rozrůstal na nevysokém skalnatém ostrohu po staletí, jeden palác vedle druhého. Každý z pánů chtěl zanechat po sobě nějakou slavnou památku. Budovy tu byly výstavné a ve světnicích a komorách se našlo mnoho cenných obrazů, nábytku i nádobí. Nejcennější býval prý zlatý sál, kam vjížděli páni na koních, a mohla se zde odbývat také rytířská klání. Když ho pan Adam z Hradce stavěl, stavba se nedařila. Lidé se jí báli, protože v tom viděli ďáblovu dílo. Ale pan Adam trval na svém a bylo z toho mnoho křiku. Jeho paní se brzy lidí zželelo. Začala chodit na stavbu, všem slibovala dobrou odměnu a každého napomínala: „Pospěšte si, lidičky, a nelelkujte! Pán bude k Vám štědrý, když se stavba povede. Nikde nebudou mít takovou.“

Robotníci se moc divili, že urozená paní přišla až mezi ně. Mnozí naříkali a bránili se tvrdé robotě. „My nezahálíme, ale s hladovým břichem se nám těžko pracuje a v tom vedru máme velikou žízeň. Kdyby nebylo vody ze studny, nemáme se ani čeho napít.“ Paní poručila v kuchyni navařit dobré polévky a každý, kdo přišel, dostal plnou misku a kus chleba. Nikdo nesměl být krácen. „Budete-li se stavbou včas hotovi, všichni dostanete sladkou kaši, ryby, polévku a chléb. A na památku Vaší

poctivé práce bude se na zámku vařit sladká kaše každým rokem pro každého, kdo přijde. “Sotva se lidé najedli, práce jim šla lépe od ruky a urozenou paní všichni začali chválit za její dobrotu a laskavost. Zato pan Adam nebyl zrovna spokojen, když viděl, jak paní s robotníky smlouvá. „Jsi příliš laskavá k obyčejné čeládce, vždyť si to ani nezaslouží. Uvidíš, že ty své líné hřbety budou ještě pomaleji ohýbat než dosud. Na ně platí jenom karabáč.“ Ale paní se na něho podívala a začala mu domlouvat:

„Když chceš od lidí dobrou práci, nemůžeš na nich šetřit, pane Adame! To se potom raději v jiném uskrovni, ale dej jim, co je potřeba. Když bude stavba paláce včas hotova, navařím všem sladké kaše, jak jsem jim slíbila. “Stavba utěšeně rostla den ze dne, až to bylo k neuvěření. Kameníci pilně otesávali kamenná ostění a zdobili je pětistými růžemi, řezbáři vyřezávali z nejlepšího dřeva zdobné lišty na dřevěný strop a pozlatili mnoho dřevěných růží. Když byla stavba hotova a zedníci odešli, přišli malíři. Do omítky malovali výjevy ze života svatých v mnoha barvách a zelené úponky s lístky, květy a ptáčky. Urozená paní chodila často na stavbu a mnohde lidi chválila nebo řekla, co se jí nelíbí. Do jara

byl palác postaven a vyzdoben. Celé dílo bylo skončeno právě před Velikonocemi. Všichni ten vzácný palác považovali za div světa a mnoho panstva se na něj přijelo podívat. Na Květnou neděli přišla paní za panem Adamem, aby mu připomněla svůj slib a požádala ho o peníze.

„Na Zelený čtvrtek chci vařit sladkou kaši. Je třeba, abys dal sezvat všechny ty, co na stavbě pracovali, a jejich pomocníky, pak chudáky a nemocné! Na každého se musí dostat.“

Panu Adamovi to nebylo po chuti. Dobře si spočítal, kolik ho to bude stát, a nerad zbytečně rozhazoval peníze. „Ale považ, paní, co to bude lidu a kolik sladké kaše potřeba? To je k nezaplacení.“

„Dobře jsem všechno spočítala, pane Adame!“ stála na svém paní. „Ale já dala lidem své slovo, a to se ctí dodrším. O peníze se tedy nestarej! Tys zaplatil stavbu, já budu lidem platit jídlo. Snad ještě pro to nezchudnu. A dej také vyhlásit, že tomu tak bude každým rokem vždycky na Zelený čtvrtek, ať bude na Jindřichově Hradci pánem kdokoliv. Co po mně zůstane, z toho se to bude platit.“ Pan Adam spráskl ruce a padl do křesla. Věděl, že s paní nic nepořídí. Raději by proti němu vzbouřila kde koho, než by od svého úmyslu ustoupila. Nakonec tedy souhlasil. Ještě toho dne vyjeli pánovi trubači do ulic starobylého města a na všech nárožích, u kostelů a na ryncích hlásali, aby všichni na Zelený čtvrtek přišli, že se na zámku bude dávat sladká kaše. Toho dne už od samého rána přicházeli do zámku lidé. Ti chudí z potřeby a ti bohatí ze zvědavosti. Každý chtěl vidět, jak hradecká paní bude lidi podělovat. A věru to nebyla žádná maličkost. V černé kuchyni vařily kuchařky už od půlnoci polévku ve velikých kotlích a urozená paní sama na ně dohlížela, aby ničím nešetřily a do každého kotle daly správnou míru. Pecínky chleba napekly čtyři dny předem, aby všechno to pečení stačily. Z rybníka Vajgaru museli rybáři nalovit plné tři kádě ryb a ty se také pekly. Když paní ráno odešla do kostela na mši, poručila, aby už začali vařit sladkou kaši, a sama dala do ní tolik medu, že byla až dozlatova. Pan Adam se na Zelený čtvrtek ani neukázal. Seděl s pány ve světnici a občas se podíval oknem, kolik venku přibylo lidu. „Takové množství lidí tu ještě nikdy nebylo,“ divili se páni. „Až se to náš král a císař dozví, budou se divit. Něco tak velkolepého si můžeš dovolit jenom Ty, pane z Hradce.“

Ta řeč panu Adamovi lichočila a trochu vylepšila jeho chmurnou náladu. Nemohl pánům přiznat, jak ho to všechno mrzí. „Lidé pracovali na stavbě paláce poctivě a je to vzácné dílo. Naše paní si vzpomněla, že je třeba pamatovat přitom také na chudé. Tohle je její dílo.“ A páni začali chválit zase paní, jaké má ctnosti a jak je zbožná. „Neměli bychom se za urozenou paní podívat a nějak jí v tom díle být nápomocni?“ nabízeli se ochotně někteří.

Když pán slyšel všechnu tu chválu, sešel s pány dolů k černé kuchyni, kde stál dlouhý zástup lidu a trpělivě čekal, až na ně dojde řada. Jak se panstvo ukázalo na nádvoří, lidé začali provolávat slávu pánu z Hradce a on jim milostivě kynul rukou na všechny strany. Obě okna kuchyně už byla otevřena dokořán, paní sama stála za nimi a každému dávala polévku, rybu, pecen chleba, a nakonec sladkou medovou kaši. „Můžeme Ti nějak pomoci, urozená paní?“ volali páni šlechtici a uctivě zdravili. Jenom se na ně usmála, pak je zvala dál, aby jí pomáhali s chlebem a rybami. Celý den tak lidi podělovali. V kuchyni ještě museli narychlo vařit polévku, protože by se bylo ani na všechny nedostalo. Když tahle dobrá paní umřela, pohřbívali ji v bílém šatu do rodinné hrobky a na jejím pohřbu se sešlo mnoho lidu. Pláče a slz nebylo konce, všichni ji měli rádi, pro každého udělala něco dobrého.

Po smrti se však hradecká paní začala na zámku zjevovat s bílou rouškou kolem hlavy. U pasu jí visel vždycky svazek klíčků, jako za jejího života. Napřed se jí lidé báli a utíkali před ní. Když ale viděli, že nikomu neublíží, uctivě ji zdravili. Ona jen lehounkým kývnutím hlavy každému odpovídala, ale málokdy prohodila slovo. Všechny dveře za sebou pečlivě zavírala. Jen když slyšela někoho zaklít, co měla v ruce, po něm hodila. Bílá paní oznamovala svému rodu blížící se smrt i narození. Když chodila s tváří veselou, přišla radostná událost. Když naříkala nebo plakala, čekalo se neštěstí. Jakmile se pan Jáchym z Hradce stal vladařem na Jindřichově Hradci, brzy si spočítal, kolik vaření sladké kaše stojí, a několik dní před Velikonocemi dal všude rozhlásit, že se kaše dávat na zámku nebude. Hradecký purkrabí byl rád, že mu tím odpadne veliká starost. Ale jiní, co bílou paní hradeckou viděli na vlastní oči, panu vladaři radili, aby to nedělal. „Je to přece jen starý a dobrý zvyk. Už proto bys ho neměl rušit, pane Jáchyme! Však nemusíš dávat lidem všechno, co se dávalo. Dej navařit třeba jen pivní polévku a lidé budou spokojeni.“ „To mne ani nenapadne!“ rozkřikl se pán. „Copak jsem nějaký kluk, aby mne tu někdo strašil? Už jsem řekl, že se nic dávat lidem nebude a při tom zůstane.“ Na Zelený čtvrtek zůstala zámecká brána zavřená a pan Jáchym si vyjel s pány na lov, aby nemusel poslouchat žádné stížnosti. Když se vrátil večer domů, na dvoře ho netrpělivě očekával purkrabí a omlouval se: „Milosti! Rád bych Ti něco řekl, ale před pány mluvit nechci.“ „Pojď tedy se mnou, než se převléknu k večeři, můžeš mi to povědět,“ řekl mu pan Jáchym a šel do své komnaty. Purkrabí za ním pospíchal a

nemohl se ani dočkat, až mu pán dá slovo. Když panu vladaři pomohl ze škorní a odepjal mu řemení, nejdříve se pán zhluboka napil, pak sedl ke stolu. „Tak a teď mluv, co se stalo.“ „Já nevím, Milosti, jak bych to nejlépe řekl,“ začal opatrně purkrabí. „Když Jeho Milost ráno odjela, objevila se bílá paní prabába. Chodila ze světnice do světnice a dveře za ní jenom práskaly, jak se zlobila. Služky s křikem utekly do kuchyně, ale ona se i tam objevila a co jí přišlo pod ruku, po nich házela, nikde nikoho nešetřila.“ Pan Jáchym se zamračil. Nerad poslouchal tyhle povídačky, protože paní prabábu nikdy neviděl a pro strach měl dávno uděláno. Všechno nyní uvážil, pak řekl shovívavě: „Když se naše milá paní prabába zlobila, tak jste ji měli nějak ukonejšit. Ale kdoví, co ty ženské viděly. Kdyby byly pořádně všechny dveře a okna pozavíraly, žádné práskání by nebylo slyšet. Dnes byl venku velký vítr, to jistě zavínil on.“

Purkrabí se neodvážil panu vladaři odporovat, i když sám měl o tom jiné mínění. S velikou úklonou vyšel pozpátku ze dveří a pan Jáchym zavolal k sobě pážata, aby ho převlékla k večeři. Když sešel dolů do jídelní světnice, páni už ho čekali. Dobře slyšel, že si něco povídají o bílé paní, ale jak ho uviděli, všichni zmlkli. Pokynul netrpělivě, aby usedli ke stolu a dali se do jídla. Zábava při večeři vážla, nikomu nebylo do řeči. Táhl asi k jedenácté a na zámku začal takový hluk a křik, že všichni páni s úlekem vyskočili od stolu. Dveře se samy otvíraly a zavíraly, nádobí samo padalo ze stolu a polic. Židle se převracely a lámaly.

„Pánbůh rač nás chránit ode všeho zlého! To se jistě zlobí paní prabába!“ volali někteří páni a utíkali ze světnice. „Dejte zapráhnout do kočáru, pojedu do města!“ nařídil pan vladař a dal si přinést kožich. Potom beze slova odjel ze zámku a přenocoval dole ve městě. Co se dělo na zámku, nechtěl vědět. Od toho večera však nikdo nemohl v paláci spát pro veliký hluk. Dlouho trvalo, než se dal pan vladař přemluvit a uvěřil, že je třeba starých zvyků dodržovat. Když potom dal jednoho dne navařit sladké kaše a lidi podělil, mohl se vrátit na zámek beze strachu. Nepokoj zmizel a všude bylo klidno jako dřív. Pan Jáchym z Hradce se dožil pěkného věku, až jednou v noci ho přepadla veliká slabost a nemohl zavolat ani sloužící. Tu se objevila u jeho lůžka postava v bílém šatě. Postála nad ním se sepjatýma rukama a upřeně se na něho zadívala. Pan Jáchym otevřel oči z těžkého snu a zašeptal: „Prabába! Hradecká paní prabába!“

Vtom bílá paní zmizela a za chvíli ji bylo vidět, jak pospíchá tichými ulicemi města až k jezuitské koleji. Tam zmizela ve vratech. Páter Mikuláš Pistorius, rektor jezuitské koleje v Jindřichově Hradci, ještě svítil a něco četl v knize. Tu se ozvalo u jeho dveří tiché zaklepaní, potom zas a znovu. Rektor vstal, došel ke dveřím a otevřel je. Za nimi stála bílá paní hradecká v starodávném rouchu, v ruce měla rozsvícenou lucernu. Vyběhl paní, aby šla dovnitř, ale ona mu odpověděla přísným hlasem: „Je čas, aby sis pospíšil, jestli chceš ještě zastihnout pana Jáchyma naživu. Víc, než hodiny se nedožije.“ Rektor nevěděl, jestli sní nebo bdí. Ale hradecká paní ho pobízela ke spěchu. Rychle vzal na sebe plášť a pospíchal za ní do zámku.

Bílá paní ho vedla beze slova známou cestou. V bráně ani stráže nebudila, ode všech dveří měla správný klíč. Potom dovedla rektora až ke dveřím, v komnatě za nimi ležel pan vladař. Rektor vstoupil dovnitř. „Jak jste se to dověděl, rektore? Zapomněli jsme Vás zavolat,“ omlouvali se někteří páni a dělali mu cestu k vladařovu loži. On se rychle sklonil k panu Jáchymovi, aby ho vyzpovídal a dal mu poslední pomazání. Nato vydechl pán naposled, tak jak to bílá paní hradecká předpověděla. Od té doby se prý ještě mnohokrát bílá paní ukázala lidem. Zjevovala se i na jiných zámcích pánů z Hradce a Rožmberka. Provázela svůj rod všude, kde toho bylo zapotřebí. Dodnes její podobizna visí v několika zámcích a o její dobrotě se vypráví mnoho neuvěřitelných příběhů.

Použitá literatura: Z českých a moravských hradů, <https://primavylety.cz>

Ivana Majerová
předsedkyně kulturního výboru

Kontakty na úřad městyse a příspěvky na web: obec.stadlec@seznam.cz, info@stadlec.eu, tel. 380 123 991
Webové stránky městyse: www.stadlec.eu
Městys Stádlec i na Facebooku: <https://www.facebook.com/MestysStadlec/>
Kontakty na starostu městyse: starosta@stadlec.eu, tel. 606 300 313, 380 123 990
Webové stránky Základní školy a mateřské školy: <http://zsmsstadlec.webnode.cz>